

Учительці

Василь Сухомлинський

Не забуду ніколи хвилини,
Як прийшов я до вас малюком.
Двадцять весен бузки розквітали
З того часу за вашим вікном.

Ви той тихий і сонячний ранок
Неповторним зробила для нас.
Ви ввели нас в життя Батьківщини,
Ввівши в світлий, омріяний клас.

В наші душі всю велич Вітчизни
Ви зуміли тоді донести
І навчили не тільки читати,
А й любити, творити, рости.

Роки йшли, і життя розцвітало,
Учні ваші змужніли давно,
Та навіки лишилася згадка
Про любиме і рідне село.

І про сонячний день вересневий,
Як на першій листку в букварі,
І про світло в вікні серед ночі
У будинку шкільнім на горі.

І для вас, Катерино Петрівно,
Ми бажаємо ранків ясних
Вересневих багато-багато-
Серед щастя дитячого й книг.